

Tietävätkö tutkijat kaikesta kaiken Kauppistyyppit ja uramyytit -podcast

Äänitteen kesto: 43 min

Litterointimerkinnät

Tume:	Haastattelija
Linda Turunen:	Vastaaaja
sa-	sana jää kesken
(sana)	epävarmasti kuultu jakso puheessa tai epävarmasti tunnistettu puhuja
(-)	sana, josta ei ole saatu selvää
(--)	useampia sanoja, joista ei ole saatu selvää
, . ? :	kieliopin mukainen välimerkki tai alle 10 sekunnin tauko puheessa

---

Tume: Kaikki tutkijat ovat nörttejä.

Linda Turunen: Hmm..

[Musiikkia.]

Tume: Hei ja tervetuloa! Mä oon teidän rakas housti Tume. Ja tässä podcastissa käydään läpi millasta se kauppiksessa opiskelu oikeen on, mihin siitä valmistuu? Meillä on paljon vieraita, uratarinoita, myyttejä, stereotyyppioita. Kaikkee kauppiksee liittyvää. Ei muuta ku hypätää suoraa syvää päätyyn meillä on tänään vieraana Linda Turunen. Tääl lukee et sä oot postdoc-tutkija Aallossa. Onko totta?

Linda Turunen: On totta [naurua]. Mä oon tosiaan tutkijatohtori siis suomeksi on postdocci ja työskentelen tällä hetkellä siis tutkijatohtorina Aallossa, joka tarkoittaa sitä, että mä teen tutkimusta hankkeessa ja lisäksi mä luennoin Aallossa.

Tume: Joo, siis sun nimi oli tuttu jostain. Mä ite siis opiskelen neljättä vuotta markkinointii, niin vedät sä jotain kursseja tällä hetkellä siis?

Linda Turunen: Oon mukana erityisesti vierailijaluennoitsijana, opetan myös Aallon avoimessa yliopistossa ja joo markkinoinnista mä oon itsekin väitellyt aikanaan.

Tume: Okei, mitä kursseja just nyt menossa?

Linda Turunen: No nyt helmikuussa on alkamassa avoimessa markkinoinnin johtaminen, eli peruskurssi/kandikurssi, ensimmäinen markkinoinnin kurssi. Lisäksi mä oon mukana muotiin liittyvillä maisterikursseilla.

Tume: Ei semmosta ku sociology of fashion (-) [1:21], ai oot siinä mukana?

Linda Turunen: Joo, siellä mä oon vierailijana ensi viikolla.

Tume: Ootko? No nähään sit siellä, koska mä oon sillä kurssilla ja tällä hetkellä pitäis olla lukemassa jotain artikkeleita ja kommentoimassa niitä, mut tääl me ollaan jubailemassa Podcast-studiossa.

Linda Turunen: No nii ensviikolla sitte.

Tume: Mä tuun (-- [1:35]).

Linda Turunen: Sä joudut grilliin sit sillä kertaa.

Tume: Joo, hei mä täältä joku vapaaehtonen yleisöstä, sinä! Nyt kerro meille ja tiputa pari älykästä sanaa, mä menisin ihan lukkoon siis. Mut joo ei puhuta mun opiskelu-urasta vaan puhutaan jostain muusta [naurahdus]. Sä oot siis valmistunu maisteriks Vaasasta. Me ollaan Aallon podcastissa, niin kerropa vähän Vaasasta.

Linda Turunen: Joo, mä oon tosiaan, lähdin Vaasaan opiskelemaan 2007 ja joustavuuden ja opiskeluintoni ansiosta valmistuin sieltä maisteriksi jo 2009 eli mä tein tupla nopee kaks ja puol vuotta.

Tume: Ai siis teit sä kandin ja maisterin -

Linda Turunen: Joo.

Tume: - kahtee ja puolee -

Linda Turunen: Joo.

Tume: - vuoteen? What?

Linda Turunen: Mut sit siinä kävi niin, että mun kaikki kaverit teki vasta kandia, niin sit mä olin sillain, et mitä mä tekisin seuraavaks? Rupeeks mä opiskelee jotain uutta? Ja sitten mä päädyin jatko-opintoihin, eli tekeen myös väikkäriä Vaasaan. Eli sit mä tavallaan halusin vielä jäädä Vaasaan, koska mun kaikki opiskelukaverit oli siellä, ja jatkoin opintoja väitöskirjatutkijana Vaasassa. Ja sitten mä lopulta väittelin aikanaan Vaasasta 2015.

Tume: Okei.

Linda Turunen: Ja sitten Aaltoon olen päätenyt sitten. Siitä muutama vuosi olin tuolla strategisissa designtoimistoissa. Tein tutkimusta tavallaan konsulttikentällä, mutta koin suurta paloa takaisin akateemiseen maailmaan ja sitten kohtasin muutamia professoreja, jotka molemmat olivat Aalto-yliopistossa ja he suostuttelivat mut sitten

jatkamaan ja palaamaan takaisin akateemisen uran pariin. Ja sitten päädyin sitten tutkijatohtoriksi, eli se on sitten väitöskirjan jälkeistä tutkimusta. Niin päädyin sitten Aaltoon 2017, ensin opettaan ja sitten 2019 hankkeeseen tutkijaksi.

Tume: Joo, tuli tost Vaasasta just vaan mieleen ku on pari frendii, jotka on siellä opiskellu ja jotenkin tuntuu, et Helsinki on silleen täynnä vaasalaisia, et kaikki on opiskellu Vaasassa. Et Helsinki on tavallaan vaasalaisten opiskelijoiden siirtokunta ehkä.

Linda Turunen: Joo, siellä on tosi paljon pääkaupunkiseudulta Helsinki-Espoo-Vantaa. Mä siis silloin ku mä tein väitöskirjaa niin tosi paljon siellä oli myös. Tavallaan tiesin, et minkälaisia opiskelijoita meitä siellä sitten oli ja tosiaan suurin osa on laittanut ehkä kakkosvaihtoehdoksi Vaasan tai Turun kauppiksen, niin sitten ykkösenä monilla oli Aalto ja (-) [4:07] sinne valitaan vaan pieni määrä porukkaa, niin sitten suurin osa sitten hajautuu ympäri Suomea muualle.

Tume: Joo. Mut kannattaa silti yrittää Aalto-yliopistoon.

[Musiikkia.]

Tume: Tämä osuus oli kaupallinen yhteistyö Aallon kanssa. Noni, mennää eteenpäin. Mitäs sä nyt juuri tällä hetkellä puuhaat? Meil oli viime jaksossa kans tämmönen pieni kysely, että mitä teit ennen podcastiin tulemistä ja mitä teet jälkeen, kerro vähän sun päivästä?

Linda Turunen: Tällä hetkellä on yks tämmönen hankehakemus valmistelu, mitä kollegoiden kanssa valmistellaan. Lisäksi yksi artikkelikäsikirjoitus, jota pitäisi viimeistellä ja sitten jo seuraavaakin uutta alottaa. Lisäksi mulla on nyt helmikuussa alkamassa kurssi, mitä pitäisi valmistella. Edellinen päättyy just, tenttejä tarkistelin tässä vielä tammikuussa ja nyt pitäisi sitten tavallaan sitä uutta kurssia alkaa valmistella. Et aika semmosta, nii mitä se mun, miltä se mun arki näyttää? Sitä, että mä yleensä kirjotan, luen tai sitten valmistelen jotakin kurssia.

Tume: Joo, siis mä oon miettiny just, et mitä jos mä oisin joku proffa jollain luennolla, et siinä on aika paljon liikkuvii osii ja sillee aika paljon hommaa varmaan valmistella joku tommone yks kurssi. Ja vetää se läpi.

Linda Turunen: Siinä on aika paljon joo kyllä valmisteluja, toi on ehkä se yks asia, mitä mä tosi paljon itse kaipaun opiskeluajoista on se, että joku muu on miettinyt valmiiksi lukemistot ja miettinyt työmäärää ja sit sä vaan osallistut sinne ja tavallaa teet sen, mitä joku muu on suunnitellut, että nyt sitten kun on toisella puolella pöytää tutkijana ja luennoitsijana, niin tavallaan nyt sä olet vastuussa siitä, että sä tavallaan tuotat semmosta tavallaan semmosta sisältöä, joka jotenkin haastaa niitä opiskelijoita ja myös opettaa heille sitä. Nii, vie asioita oikeeseen suuntaan.

Tume: Onks siinä jotkut raamit sillee, ku sä lähet jotain kurssii rakentamaan? Et okei, nää asiat pitää ainakin täytyy tai olla mukana tässä kurssissa jotenkin?

Linda Turunen: Joo, siis kyl ne on aika sillain siel selvät rajat, tavallaan selvät rajat siihen, että mitkä on ne oppimistavoitteet. Tietyllä kurssilla pitää käsitellä tiettyjä asioita ja sit siin pitää olla tavallaan sitä sisällöllistä ymmärrystä. Mut sit myös (kaikkeaa), esimerkiks tiimitöitä tai semmosta esiintymistaitoa ja kaikkea muuta.

Et kyl siinä on aika paljon semmoset palikat, jota pitää sit miettiä, et miten sä pedagogisesti tavallaan rakennat sen, jotta sä pystyt luomaan sille opiskelijalle ja opiskelijoille tavallaan semmosen kokemukset, et se tavallaan saa siitä paitsi sen ymmärryksen, mutta myös jotenkin kehittää omia taitojaan.

Tume: Ku mul on just tää yks kurssi mis meijä pitää siis lukee artikkeleita ryhmässä ja sitten me kommentoidaan niit siel nettisivulla. Ja sit ku mä luen jonkun tieteellisen artikkelin, sä oot varmaan lukenu aika paljon semmosia. Ja kun mä luen semmosen, ni mul ei tuu oikein mitään sanottavaa siitä. Mä oon sillee tässä oli artikkeli, ihan kiva ja sit ne muut just niinku hai laittaa, merkkää niit tekstinpätkii sieltä. Ne käy kunnan älykäst keskustelua. Tiputtelee tosi paljon älykkäit sanoi englanniks. Ja mul tulee aina, ku on tämmösii tehtävii kursseilla niin todella tyhmä olo, koska mä en osaa käydä tällästä tieteellistä diskurssia mun kollegoideni kanssa internet alustoilla.

Linda Turunen: Mm, voi olla että tossa yks haaste on juuri se, että se tapahtuu verkossa. Et siin saattaa myös nousta kynnys, et sä joudut kirjallisesti sen kertoa, et jos teillä ois vaikka niiden opiskelukavereiden kanssa joku tämmönen, että te ootte jossain kahvilassa ja puhutte siitä artikkelist niin se vois olla helpompaa.

Lisäks ehkä semmonen vinkki mikä voi auttaa myös oppimiseen, on mun mielestä se, et kannattaa jotenki ku lukee niin miettii, että sun oma, et onko siin jotain kosketuspisteitä mitkä voi liittyä sun omaan elämään, et onks sul joku esimerkki mistä se asia nyt kertoo. Ja sit sä voisit, esimerkiks nyt tässä teijän harjotustehtävässä, missä pitää kommentoida niin tavallaan tuoda niitä, jotenkin rinnastaa niitä esimerkkejä, koska voi olla et siel on aika moni muukin, joka lukee ja on sillain, et okei, mä en oikeesti ehkä tiedä mitä tää tarkoittaa, mut jos sä oot vaiks sinne kommentoinu jonku hyvän esimerkin niin sit joku muuki saattaa tajuta, et niin, itse asiassa se voiki tarkoittaa tollasta.

Tume: Joo, mä tein sinne yhen kommentin. Mä puhuin siin Cheekistä ja tää on siis muotiin liittyvä kurssi, ja niin kyl mul tuli siit ihan sillee fiksu olo, et hei katsokaa (-) [8:40]. Jotenki puhuin tässä jostain mä edes kommentoin jotain, mut on kyl semmonen, ihan oikeessa oot siin, et siin on iso kynnys jotenki sillee etenki ku tuntuu, et ne muut viljelee niin paljon älykkäit sanoja. Ja sit itel tuntuu et nää mun omat kelat on niin lapsen tasolla. Mut ehkä pitäs vaan nöyryä ja laittaa niit kommentteit sinne, koska siit saa pisteitä. Ja sillee vaan rohkeesti, et no ei oo montaa älykäst sanaa mu enkun kielen taito on mitä on, mutta minä ainakin sanoin jotain.

Linda Turunen: Ei, mutta kyl se on oikeasti mun mielestä nyt ei kannata yhtään aliarvioida just se, että sä et varmaankaan ole myöskään ainoa joka ajattelee noin ja aika siis tavallaan se, että esimerkiksi sä nyt siis käyt maisteritason kurssia niin te ootte ehkä jo lukenu aika paljon englanninkielisiäkin artikkeleita, mut silti se akateeminen teksti ja kirjoitustapa on niin erilaista, et se ei kauhean helposti aukene, jos et sä lue niitä päivittäin. Et se ja sit tavallaan, et se on uusi aihe nii jotenki, et sit jotenki sanoisin että mun mielestä ei kannata nyt ollenkaan jotenki olla siitä huolissaan, et mieluummin tuo sen mahdollisimman lähestyttäväks itselle ja muille kommentoimalla niitä selviä yhteyspisteitä omaan elämään.

Tume: Tässä vähän jo sivuttiin tätä, mut siis tutkija. Mitä se sit tutkii, et mitä on tutkimus? Et luet sä artikkeleita ja sit sä siteeraat niitä ja sit sä teet siit uuden artikkelin?

[Naurua.]

Tume: Toi oli tosi hyvä.

Linda Turunen: No siis tavallaan, no siis, no ehkä sillain tosi karrikoituna tavallaan joo, liittyy juurikin siihen, että tutkijana mun pitää lukee tosi paljon muita tutkimusartikkeleita, koska mun pitää ymmärtää se koko tutkimuskenttä.

Eli mä esimerkiksi nyt siis tutkin erityisesti second-handiä, kestävän muodin kuluttamista niin mä jotenkin luen siltä alueelta nyt, jos mä nyt kirjotan vaikka sitä artikkelia nyt näistä second-hand kuluttamisesta, esimerkiksi tai mikä motivoi, myi, et ihmiset myy niitä second-hand tuotteita niin mä ensin luen kauheesti, mitä muut tutkijat ovat kirjoittaneet siitä second-handistä ja second-hand kuluttamisesta. Ja sit ku mä oon lukenu ne, mä yleensä vaikka exelöin niitä tai kirjotan niitä muistiinpanoja ittelleni. Ja sit mä periaatteessa sen pohjalta teen kirjallisuuskatsauksen, eli et mä tiedän, et mitä muut on tutkinu, jotta mä voin asemoida sit sitä mun omaa tutkimusta, et okei tätä asiaa ei oo viel tutkittu niin mä haluun nyt keskittyä tän asian tutkimiseen, koska kukaan muu ei oo sitä viel tutkinu.

Mä nyt oon lukenu nää kaikki artikkelit, nää on sanonu näin, tää toinen on sanonu noin ja tätä ei oo tutkittu niin nyt mun tutkimus liittyy tähän. Ja sit ku mä oon tavallaan tunnistanu sen semmosen tutkimusaukon, niin sit mä suunnittelen sen empiirisen osion, eli semmosen, et miten mä kerään aineistoo, et lähenks mä vaik haastatteleen ihmisiä. Teenks mä jonku semmosen kyselylomakkeen tai meenks mä havainnoimaan vaik johonki second-hand -liikkeisiin, et miten ne ihmiset nyt sit käyttäytyy siellä second-hand -liikkeissä tai muuta vastaavaa.

Ja sit mä kerään sen aineiston ja sit mä sitä analysoin ja sit mä tavallaan sen pohjalta rakennan sit ne mun, et mitä tää mun tutkimus nyt sit kertoo tästä ilmiöstä. Ja sit

mä taas jälleen palaan siihen, et mitä se aikasempi tutkimus on kertonu, eli niin tosi tiivistettynä mitä sä sanoit, niin kyllä.

Luen muiden juttuja, rakennan oman mielikuvan mitä he ovat tehneet, kerään oman aineiston ja sitten tuotan tavallaan sen tutkimuksen sen pohjalta.

Tume: Mut tossahan on paljon myös ihan hyvii, konkreettisi vinkkei, mun mielestä kandin kirjoittajille, esimerkiks että ottaa eka sen kokonaiskuvan haltuun, et mistä tässä on kyse, ennen kun lähtee sit sooloilemaan yhtään enempää. Ja onks toi tommonen sanoit äsken sanan kirjallisuuskatsaus, niin onks se vähän niinku kandi, et sä teet sillee kandeja mut sillee useamman putkeen ja tosi paljon sillee.

Linda Turunen: Joo ja sillain, et ehkä semmonen yks jo artikkeli tämmönen, et nyt jos sais julkastua sen artikkelin nii se vastaa käytännössä yhtä gradua. Et esimerkiks sillon, kun mä sillon, ku mä tein mun gradun aikanaan, maisteri, ku valmistun maisteriksi, niin mun itse asias mun ensimmäinen väitöskirjan ensimmäinen artikkeli on mun gradun pohjalta tehty, eli tavallaan jos ajatellaan, et joku julkasee tutkimusartikkelin niin se vähän niinkun kuvastaa sitä työmäärää, mitä jokainen sitten kun tekee sen gradun, eli viimesen tämmösen lopputyön, ennen kun valmistuu maisteriksi.

Ja se kandivaihe on aika usein vähän niinku se kirjallisuuskatsaus siihen, eli tosi hyvin, et sun pitää tavallaan ymmärtää, et mitä siitä aiheesta kirjoitetaan ja siinä pitää ehkä oppia semmosta kriittistä tiedonhaku ja lukutaitoo ja sitä varten se tieteellinen tutkimus jollain tavalla on. Niin tietoo on tosi paljon saatavilla. Monista eri lähteistä ja siks jotenki siinä tavallaan kauppiksenkin aikana sitä sit harjotellaan, et mistä sitä tietoa haetaan ja miten sä voit luottaa niihin lähteisiin ja tavallaan, et se kehittyy koko sen opiskelujen aikana.

Tume: Joo, kyllä mä oon ite sen verran hyvä tutkija, et sillon ku tein kandia ni saatoin muutaman kerran olla sillee, et oisko täällä joku semmone artikkeli, joka puoltaa mun näkemystä tästä aiheesta. Et mä en nyt haluu laittaa tähän kandiin mitään, mikä ois mun niinku vaik hypoteesia vastaan, että tolleen manipuloidaan tätä niinku noit artikkeleit sillee oman näkemyksen puoltavaksi ja sellasta et.

Linda Turunen: Mutta ei, ku itse asiassa sulla vois olla hyvä, et sulla on selvästi jo joku vähän niinku hypoteesi mut sun kannattaa oikeestaan etsii sitä kirjallisuutta puolesta ja vastaan ja sit se sun työ onki se, että sä pystyt osottaan, että yhtä oikeaa vastausta näist ei ole. Eli tavallaan se, että sul voi olla mielessä se mut kantsii pitää jotenki avoimet silmät ja avoin mieli siinä kun sitä etsii, koska sielt saattaa löytyy jotain myös yllättävää.

Tume: Onks tää ihan siis tyhmä juttu, mut ainaki sillon kun itse nyt sitä kandia tein niin tuntu et siin piti selittää asioita auki, jotka on meille yleisesti ottaen aika itsestäänselvyyksiä. Et piti vaikka, mä tein siis viraalimarkkinoinnista kandin. Ei ollu kovin hyvä kandi. Älkää kukaan menkö lukemaa. Toivon, et sitä ei löydä mistään.

Enskerralla sitte paremmin, mut just silleen piti selittää, että mikä on vaikka sosiaalinen media. Piti selittää sanoja auki, mitkä saattaa olla yleisesti ottaen aika pässin lihaa.

Linda Turunen: Siis, ehdottomasti se on tosi tärkeä tieteellises tutkimuksessa, että jaetaan se määritelmä siihen alkuun. Eli, että kaikki lukijat tietää ettei eletä siinä oletuksessa, et jolleki ehkä se viraalimarkkinointi saattaa kiittyä johonkin toisiin aspekteihin niin tavallaan se, et sä kirjotat sen auki, että tää on nyt sen määritelmä ja sä nojaat tähän määritelmään, niin sit se lukija tavallaan pystyy luottaa siihen, et okei, nää asiat nyt kuuluu siihe ja nää toiset asiat ei kuulu.

Tai siinä sun kandissa nyt sä et niihin toisiin asioihin keskitykkään, koska sä olet määritellyt sen näin. Niin tavallaan sen määrittely on tosi tärkeä osa sitä tieteellistä tutkimusta, jotta se lukija tietää, et okei, tähän asiaan nyt liittyy nää asiat ja nää muut jutut jääkin sinne ulkopuolelle.

[Musiikkia.]

Tume: No, mites toi rahan printtaaminen? Niin, mites noi tutkijat niin printtaako ne rahaa, eli saako tutkija palkkaa?

Linda Turunen: Mm, tutkija saa palkkaa. Olen siis ihan työsuhteessa yliopiston kanssa ja itse asiassa jo siinä vaiheessa kun tekee väitöskirjaa, eli sit ku on valmistunu maisteriksi ja hakee väitöskirjatutkijaksi, niin jo siinä vaiheessa oikeestaan sitten sä tavallaan haet semmoseen paikkaan, jossa sä olet palkka- ja työsuhteessa yliopistoon, mutta sen lisäksi tai et sä et välttämättä oo koko sitä aikaa ku sä tee väitöskirjaa, esimerkiksiineen sää et oo siinä työsuhteessa, et on myös apuraha.

Voi olla apurahalla. Mä itekin olen ollut apurahatutkijana, jolloin sä siis vähän niinku myyt sen sun tutkimusidean säätiölle, joka haluaa sit tavallaan rahottaa sitä sun tutkimusta vaikka puoli vuotta tai vuoden. Eli tavallaan se tutkija saa palkkaa, kuukausipalkkaa ihan normaalisti palkkataulukoiden mukaisesti, et se ei oo mikään semmonen ehkä suuri neuvottelukysymys. Menee sen hierarkkisen tason mukaan, että missä vaiheessa siinä urapolulla olet, mutta ei tutkimusta ei tarvitse tehdä ilman palkkaa.

Tume: No, se ois vähän kurjaa silleen tehdä työtä ilmaseks. Kieltämättä.

Linda Turunen: Joo, kyl tää on siks mun mielestä tutkijan työ on ihan tavallaan tavallinen työ siinä missä kaikki muutkin työt.

Tume: Onks se sillee, että kandi on ainakin, esimerkiksi markkinoinnin pääaineessa meille puhuttiin, et se on niinku kirjallisuuskatsaus, eli ei välttämättä tehdä, lähetä tuottamaan niin paljon uutta tietoa. Gradussa sit mennään yks steppi eteenpäin, et

se on, kandi on ehkä treenii graduu varten. Niin mikä sit niinku väitöskirja, jos sä voisit viisvuotiaalle lapselle selittää, joka siis ymmärtää sanat Gandhi ja gradu, niin miten sä niinku millä tasolla sit väitöskirja on ku se kuulostaa semmoselt tosi paksult kirjalta, jonka eteen on pitäny vuodattaa verta ja kyyneliä?

Linda Turunen: No, väitöskirja on sitte, yleensä se väitöskirjaprosessi kestää noin viitisen vuotta. Eli jos ajattelet et sä oot tehny sen kandi ja maisterin, niin siinä menee yleensä noin viis vuotta ja aika usein sit sä haet sit tekeen sitä väitöskirjaa, niin siinä menee about se toinen viisi vuotta vielä. Voi tehdä nopeammin tai sit voi tehdä hitaammin, mut se on ehkä sillain jaksotettu, et yleensä noin viidessä vuodessa.

Ja siihen väitöskirjaprosessiin siis liittyy myös opintoja, eli sä teet tavallaan niitä jatko-opintoja. Sä tavallaan rakennat sen päälle, mitä se sä oot siellä maisteritasolla oppinu ja tavallaan syvennät ja sä lähet keskittymään nyt erityisesti siihen yhteen aiheeseen, jota sä haluat tutkia siinä sun väitöskirjassa. Ja nyt jos ajatellaan, et tiedetään mikä se gradu on niin voitais ajatella, että väitöskirja, nyt sit se itse kirja, mikä sieltä tulee lopputulemana viiden vuoden jälkeen, niin siinä on useimmiten useita artikkeleita tai sit se on semmonen niinku monografi, eli yksi iso tutkimus. Eli ainoastaan yksi iso tutkimus tai sitten kirja, joka yhdistää esimerkiksi kolme tai neljä tämmöstä artikkelia ja eli tavallaan se yksi artikkeli voi vastata nyt sitten sitä yhtä gradua, nii jos ajatellaan että väitöskirjassa on vaikka neljä artikkelia, niin sit sulla ois neljä gradua vähän niinku työmäärällisesti sisältyy siihen, esimerkiksi.

Eli kyl se, siis se vaatii mut toisaalta se on, se vaatii paljon, mutta se on kuitenkin viiden vuoden aikana, mut samaan aikaan myös haluan muistuttaa, että se tutkimuksen tekeminen on suhteellisen hidasta ja myös se artikkelin julkasuprosessi on todella hidasta, koska se on myös semmosta, siihen vaaditaan vertaisarviointia, eli se akateeminen yhteisö antaa palautetta. Sä esität sitä sun tutkimus draftia tai tätä manuskriptiä siel jossain tapaamisissa ja sä saat siihen palautetta, sit sä muokkaat sitä ja sit sä lähetät sen ehkä ensimmäisen kerran sinne lehteen ja sä saat taas sieltä palautetta ja sä taas muokkaat, sä lähetät uudestaan, taas tulee palautetta ja se on aika pitkiä ne julkasuprosessis niis artikkeleissakin.

Tume: Voisit sä jakaa meille jonku esimerkin siitä vaikka, että miten tutkimus on vaikuttanu yhteiskuntaan tai ihmisten elämää?

Linda Turunen: No, tavallaan me vaikutetaan tai mä koen, että tutkimus vaikuttaa ja tutkimuksen kautta tutkijat vaikuttavat yhteiskuntaan. Myös erityisesti just sen opettamisen ja kouluttamisen kautta, koska meiän tavallaan opetus ja koulutus ja se kaikki tää liittyy siihen uusimpaan tutkimukseen, mitä me pyritään tavallaan jakamaan, eli me pyritään sen kautta tälläin pitkäjänteisesti viemään sitä tietoa ja tiedettä jotenkin laajemmalle yleisölle, mut sit samaan aikaan voidaan nähdä, et tottakai tutkimuskentältä tulee myös tämmösiä innovaatioita. Ne voi olla just jotai teknologisia innovaatioita tai sit vaikka omalla alalla on näitä vaikka kierrätyskuitu-

innovaatioita tai luonnon värijuttuja, jotka voi vaikuttaa siihen vaikka koko muotiteollisuuden tulevaisuudessa.

Mut sit toisaalta mun ihan oma tutkimus sit taas, mä käytännös tutkin kuluttajia ja liiketoimintamalleja, niin mulla nyt ei tuu tommosia suuria innovaatioit siitä omasta tutkimuksesta. Mut mä koen et mä pystyn mahdollisesti vaikuttaa tutkimuksen kautta siihen, että mä pystyisin antaa jotain semmosia liikkeenjohdollisia ehdotuksia miten vaikka voitaisiin muuttaa liiketoimintaa kohti kiertotalouden mukaisuutta tai tavalla jotenkin suunnata sitä koko alaa. Eli periaatteessa pystyy kehittää ja tuomaan jotain tutkimuksen kautta, joka voisi auttaa sitä koko alaa kehittymään.

Tume: No mikä on sun mielestäs tai onks sul mitään semmosta kiehtovaa tai todella yllättävää asiaa jonka sä oot löytäny sun tutkimuksen kautta?

Linda Turunen: Hmm, no mä ehkä näkisin, että mulle itselleni yllättävintä myös oli se, ku mä havahduin siihen, että second-hand, jota mä tutkin itse, niin pahimmillaan second-hand voi myös johtaa siihen, että kulutuskulttuuri tavallaan vaan nopeutuu ja ihmiset ostaakin enemmän. Eli tavallaan se second-hand voi pahimmillaan johtaakin siihen, että kuluttaminen lisääntyykin vaikka ajatellaan, et sen pitäisi mahdollistaa se, että sitä tuotetta käyttää useampi ihminen ja sen elinikä pitenee ja se tavallaan on hyvin kestävä valinta, se second-hand.

Niin tavallaan ehkä se ristiriita, et mitä jos se second-hand voi pahimmillaan väärin valjastettuna johtaaki siihen, että ihmiset ostaa enemmän, koska second-handin sä löydät harvinaisia tuotteita. Sun pitää ostaa se nopeesti. Sä et harkitse sitä tai sitä, et sä voit myydä sen ja sun kannattaa myydä se aika pian, jotta siinä vielä arvo säilyy. Niin sit tavallaan sit sä ostatkin lisää, koska sä ajattelet et sä voit myydä, niin tavallaan nyt sit omassa tutkimuksessani, sitten tää myös siis kiehtoo mua siksi, koska nyt mä yritän sit omassa tutkimuksessani etsiä niitä keinoja, jolla se second-hand tavallaan pystyttäisiin pitämään, niin että se tavallaan itse asiassa johtaa siihen kestävään kuluttamiseen.

Tume: Ja toi on mun mielestä tosi mielenkiintosta ja ehkä myös ton takii mä oon valinnu markkinoinnin pääaineen, koska siinä on paljon sitä, et tutkitaan ihmisten kulutuskäyttäytymistä ja miksi se tekee just semmosii valintoja mitä ne tekee, et siin saadaan just paljon tietoa siitä, että miten maailma oikein makaa, ja sitä tietoa voidaan just käyttää tollee kestävään kehitykseen tai sit ihan pelkästään siihen, et lisätään osakkeomistajien arvoa, mutta joka tapauksessa ihmiset on mielenkiintosisia mun mielestä ja et -

Linda Turunen: Ehdottomasti ja toi on mun mielestä se kaikista paras puoli miksi mä rakastan just erityisesti tutkimusta, niin on se ihmisten tai ja kuluttajatutkimusta nyt erityisesti, mitä itse teen niin on se, et sä pääset jutteleen ihmisten kans ja ymmärtään, et mikä, mitä ne niinku kelaa, miksi ne kelaa ja ajattelee sil tavalla, ja jotenki. Mä oon todella utelias ja mua kiinnostaa tosi paljon jotenki just se, et miksi

ihmiset perustelee omaa käyttäytymistään, miten ne perustelee ja jotenki siin avartuu semmonen omaki, rupee niinku miettiin omii valintoja ja sit jotenki siinä, nii mun mielestä se on vaan ihan sairaan mielenkiintosta.

Tume: Miksi valita tutkijan ura tavallisten palkkatöiden sijaan?

Linda Turunen: Hmm, no mä ehkä ensinnäkin näkisin, että myös tutkijan ura voidaan nähdä tavallisena palkkatyönä. Et ehkä sillain olemme ihan palkattuja, työsuhteessa olevia tyyppejä yliopistolla. Mut miks just se tutkijan ura? Mun mielestä on tärkeintä, et jos sulla on joku sisäinen palo jotain asiaa kohtaan ja sit sä voit käyttää sun työajan siihen, että sä syvennyt siihen, yrität ymmärtää ja rakentaa sitä omaa asiantuntijuutta.

Niin mun mielestä tutkijan ura on maailman paras keino ja just se, et se tutkijan ura ei myöskään jollain tavalla rajota sua, vaan se on itse asias tosi monipuolinen just, et pääsee luennoimaan. Ja tavallaan tekee sitä tiedon jakamista, mut sit myös sitä tavallaan sitä tutkimuspuolta, eli että sä keräät ja rakennat ja luot sitä tietoa. Nii jotenki et siin on se monipuolisuus.

Lisäksi ehdoton vahvuus on myös kansainvälisyys, ja semmonen tietynlainen työyhteisö, joka on tosi kansainvälinen. Et mä oon itse, esimerkiks mä oon asunu mun vähän niinku väikkäri ja tutkijatohtori aikana, mä oon asunu Pariisissa, Göteborgissa, Atlantassa, Kööpenhaminassa. Mä oon ollu tutkijavaihdossa, ja sit tavallaan sä pystyt löytään niitä samanmielisiä ja kontakteja jotenki, et sä pystyt ajatteleen nyt sit ku sä oot vaikka väitelly, niin sä pystyt ajatteleen, et okei mis päin maailmaa mä vaikka haluisin asua, ja onko siellä esimerkiksi sitten joku yliopisto, jossa tutkitaan vaikka näit samoi asioita, niin sit sä pystyt jotenkin laajentaa sitä.

Et se tavallaan tuo sulle semmosen mahdollisuuden. Ja lisäksi ehkä se, että sitä niin tutkijan uraki ehkä on semmonen, et mulle se ei ollu millään tavalla mä en ikinä ajatellu, että musta tulis tutkija. Mä en siis silloin ku mä menin kauppikseen, niin se ei todellakaan ollu, mä en ees oikeestaan ollu silloin alussa ihan varma, et ku mä valmistun kauppiksest, nii mikä musta tulee isona.

Mä ennen kauppista halusin ala-asteen opettajaksi, mut sitten mä nyt tajuankin et itse asiassa mä teen sitä, mitä mä oon aina halunnu, eli myös opetan, vaikkakaan en lapsia, mut aikuisia. Ja jollain tavalla mä oon pystyny yhdistään siihen, et se tavallaan on tosi monipuolinen.

Nii ehkä jotenki se monipuolisuus, kansainvälisyys ja just se, että se ei myöskään sulje sitä pois, että sä voit myös siirtyä sieltä tutkijan uralta myös sit vaikka sinne yritysmaailmaan. Eli, eikä sun tarvitse välttämättä olla ees yliopistolla töissä, sä voit olla tutkijana myös vaikka tutkimuslaitoksissa töissä tai ammattikorkeekoulussa, et on tosi paljon eri paikkoja, missä sillä tutkijan työuralla sä tavallaan pystyt sitte rakentaa uraa toiseenki suuntaan.

Tume: Millasii neuvoja sä antaisit jollekin nuorelle, joka on harkinnu tämmöstä tieteellistä uraa?

Linda Turunen: Hmm. Ehkä ensisijaisesti se, et pitää olla jotenki, nii. Löydä se sun kiinnostuksen kohde ja uteliaisuus ja ruoki sitä. Myös ehkä se, että kannattaa muistaa, että tutkimus ja tieteellinen työ, se vaatii tosi paljon aikaa. Eli jotenkin nyt jos me ajatellaan tämmöstä tosi nopeetemposta maailmaa, niin se tutkimuksen tekeminen ja kaikki nää prosessit niin ne on oikeesti tosi hitaita. Eli se ei oo semmosta, et sä vaan päätät, et must tulee nyt tutkija ja sit sä yhtäkkiä jotenki pystyt sen, pystyt heti julkasee niitä artikkeleita, et kaikki menee niin jotenkin monen mankelin läpi ja se liittyy siihen tieteelliseen työhön, jotta saadaan julkastua tieteellistutkimus niin sen pitää mennä monen mankelin läpi, jotta se saavuttaa sen tietynlaisen luotettavuuden sen vertaisarvioinnin kautta, niin ehkä semmosta. Pitää olla ehkä sitä uteliaisuutta, jotain sitä omaa aihetta kohtaan, se on ehkä se kaikista tärkein, koska jos sua ei joku aihe kiinnosta niin paljoa, et sä haluat kuluttaa sun kaikki päivät ja tunnit työaikana siihen, niin sitten se ei välttämättä palkitse myöskään sua sisäisesti, ja just tää, että antaa sille jotenki aikaa.

Et se on suhteellisen myös hidaste, ja totta kai myös ehkä semmonen, mikä toisaalta on myös ehkä vähän miinuspuoli on se, et pitää varautuu semmoseen myös et se rahoituksen saaminen ja määräaikaikaset työsuhteet myös on osa sitä, mut se myös tuo toisaalta akateemisen vapauden. Eli mä myös nään, et se vaatii semmosta, et jos sä haluat tosi stabiilin paikan, niin sit voi olla, että semmonen, että et sun pitää välillä aina miettiä, että mistä sä haet vaikka apurahaa tai mihin hankkeeseen sä lähet mukaan, niin se ei välttämättä oo semmonen mikään tämmönen suora ja stabiili ura, mut se toisaalta tuo just sen jännityksen siihen mun mielestä.

Tume: Pientä. Pitää aina vähän elää reunalla kuitenkin ehkä. Mennääs tämmöseen pikkuosioon, ku totta vai tarua. Kaikki tutkijat ovat nörttejä. Tää on joku siis lapsen kirjottama tos kadulla äsken, kysyin siltä et MP tutkijat. Ja se heitti pari tällästä.

Linda Turunen: Mua kiinnostaa, että mikä, miten määrittelet nörtin?

Tume: Ja mä, siis se lapsi lähti jo pois ja mä en tiä miten se on -

Linda Turunen: Mut jos sen, jos sen ajattelee että nörtti on semmonen, joka on kiinnostunu tyyliin jostain tosi paljon yhestä aiheesta, ja sitten ehkä sosiaalisesti eristäytynyt tai tällain, nii mä näkisin, että tutkijat ovat hyvin usein kiinnostuneita myös siis monesta asiasta, mutta tosi fokuoituneita nyt ainakin alkuvaiheessa siihen yhteen omaan tutkimusaiheeseensa. Eli, vähän niinku osiin. En sano että totta tai tarua, sanon että osin totta, mutta tutkimus, tutkimuksen tekeminen ja tutkija, niin aika harvoin sä pystyt oleen kauheen sosiaalisesti eristäytynyt. Totta kai meillä on hetkiä, jolloin olemme tutkijakammioissamme, kirjoitamme hikipäässä jotain deadlainin tavallaan paineesta jotain juttua, mutta kyllä ainaki mun oma tutkimus

on semmosta, et mä teen ihmisten kanssa tosi paljon ja se on tosi vuorovaikutteista, et sanoisin että ei ole totta.

Tume: Onks sulla silmälasit kuitenkin?

Linda Turunen: On mulla silmälasit.

Tume: Okei, no ainaki yks juttu piti paikkansa [naurahdus]. Tutkijat tykkäävät väitellä. Täs ei nyt oo mun mielest ollu hirveesti semmost väittelyenergiaa, me ei olla biiffattu mistään, ainakaan vielä.

Linda Turunen: Sanoisin että tääkin on, no mä oon tosi, just tää että ei ole, ei ole mustavalkoista kyllä tai ei vastausta. Tutkijalle on aina eri puolia. Tässäkin on tavallaan se puoli, et se riippuu tosi paljon persoonasta. Sanoisin, että tutkijat tykkäävät argumentoida ja keskustella, mutta ovat myös valmiita muuttamaan jotenki mielipidettään ja sitä näkemystään asiasta, jos on riittävästi lisätietoa saatavilla. Eli joo, kyllähän toisaalta sit taas väitöskirjaprosessin lopussa sä, se on se väittelytilaisuus, jossa sä joudut puolustamaan sitä sun omaa tutkimustasi, mut en mä nyt ehkä sanois, että nyt tykkää hulluna väitellä, ainakaan kaikki. Itse en siis kauheesti voi olla, et sitä varten meille ei suuria väittelyitä ole syntynyt, koska mä rakastan keskustella, mut ehkä se väittelypuoli ei oo mun oma.

Tume: Joo. No, tutkijat uskovat vain tieteeseen?

Linda Turunen: Hmm. Tässä mä ehkä tarttuisin siihen vain sanaan. Tutkijat uskovat ehkä enemmänkin, tutkijat uskovat, joo, varmasti tieteeseen, mut ei pelkästään välttämättä tieteeseen. Tääkin on hyvin yksilöllistä ja mut mä ehkä sanoisin, et tutkijat uskovat tieteelliseen prosessiin enemmänkin, eli jotenkin se, et se prosessi kulkee tietyllä tavalla, jotta sä pystyt tuottamaan sitä tieteellistä tutkimusta.

Niin me ehkä uskotaan tai siinä mä sanoisin, et oikeestaan kaikki tutkijat uskovat siihen tieteelliseen prosessiin, mutta kyl mä sanoisin, että onhan meilkin tosi paljon maailmas asioita, mitä ei ole tieteellisesti tai ei pystytä tieteellisesti todistamaan. Ja se, että sä teet sitä tutkimust, niin se myös vaatii jotenki uskoa ja hyppäämistä siihen, et sä et vielä voi tietää, et siks mä ehkä sanoisin, et se ei oo pelkästään ja vain ainoastaan tieteeseen. Ja totta kai meillä on, niin erilaisia persoonia ja profiileja, ja jokainen meistä voi uskoa oikeestaan mihin vaan, mut kyl sä tiedät totta kai, et se, et sä oot tällä alalla ni. Jollain tavalla se tiede on kuitenkin varmaan osa elämää.

Tume: Muodin parissa oot tehny tutkimusta, niin nyt voisit antaa mulle jotai tyylivinkkejä. Tai mikä nyt on muodikas tällä hetkellä?

Linda Turunen: Tää on itse asiassa asia, mistä tuota media ottaa tosi paljon yhteyttä, että kun olet tutkinut tätä, niin mitä mieltä olet tästä trendistä ja näin, ja sit ehkä tällain tutkijan näkökulmasta sit taas tutkijat eivät ehkä ole semmosia tai tämmöset

akateemiset tutkijat eivät ole tämmösiä trend forecast -tyyppejä. Ja sit tää on toisaalta tosi mielenkiintosta, että niitä tulee tosi paljon, että kun olet tutkinut tätä, niin mitä nyt olet mieltä vaikka jossain on jotain reisitaskuhousuja tai jotain muuta vastaavaa tai milloin oli pillifarkut ja levenevät lahkeet, niin sit piti niitä tai pyydettiin aina kommentoimaan, niin sit se -

Tume: No kommentoitko?

Linda Turunen: Yleensä kieltäydyin, koska tää tavallaan ylittää sen siis oman tutkimusaiheen, et se ei tavallaan, emme olleet trend forecasting -palvelu, et tavallaan tekee semmosta toisenlaista tutkimusta. Niin sitten se, et totta kai mä huomioin ilmiöitä ja havainnoin tavallaan kaduilla ihmisiä, mut sit jotenkin ehkä ohjaan tämmöset haastattelupyynnöt muille, koska oma tutkimus ei liity siihen, että ennustan vaikka kuinka nopeasti, vaikka leveälahkeiset tulevat pillifarkkujen jälkeen. Et se on -

Tume: Toihan oli, mut toi on ihan, pitää antaa vähän siimaa kuitenkin kaikille toimittajille, et sähän oot looginen A, joku ihminen tekee -

Linda Turunen: Tutkii muotia. Tutkii muotia.

Tume: Tutkii muotia. No sinä tiedät mikä on muotia. Kerro meille, ai, ei sitte.

Linda Turunen: Ja sit ehkä se, mitä nyt sä oot siellä kurssillakin sitten jotenkin ehkä käsitelly nii jotenki, et siel on semmosia syvempiä, dynamiikkoja ja tämmösii, et tavallaa se tutkimus ehkä liittyy enemmän niihi ja sit noi on ilmiöitä, jotka tulee näkyväksi ja mitä mä ymmärrän, että yleisesti kiinnostaa, mut se ei ehkä oo. Se ei oo ehkä semmonen, mitä sit jotenki tykkään itse kommentoida, koska sit se ei oo ehkä semmonen oma.

Tume: Niin ehkä sitä on sit vaikee jotenki, et jos halus tehdä jostain tän hetken trendistä jonku, niinku oikeest tutkimuksen niin sit siin menee niin pitkään saada se kaikkea vertaisarvioinnin läpi, et sit se ei enää oookkaa trendikästä, kun siitä ruvetaan artikkeleita julkasee. Ja toiki on, et kun sä sanoit siitä, että kun tästä ei oo paljoo tieteellisiä artikkeleita, niin just kun tiede rakentuu olemassa olevan päälle. Niin miten sä voit, miten kukaan voi sit lähtee tutkimaan jotain mistä ei oo pohjatutkimuksia?

Linda Turunen: No esimerkiks tässä, että ei oo tutkimusta niin paljon siitä second-hand myymisestä. Niin periaatteessa sä rakennat sitä tieteellist pohjaa sen tiedon varassa mitä on ja jotain tutkimusta löytyy yleisellä tasolla siitä, niin kun hävittämisvaiheesta, eli se saattaa olla sitä lahjoittamista, roskiin heittämistä, myymistä. Tai jollekin sukulaiselle antamista niin siitä disposal phase, eli tavallaan hävittämisen vaiheesta löytyy jonku verran tutkimusta, niin sit sä tavallaan rakennat sen kirjallisuuskatsauksen vähän niinku sen pohjalta, mitä on ja nyt haluisi keskittyä

erityisesti tähän myymiseen, joka on kaikissa muissa tutkimuksissa vain yksi muiden joukossa, niin sit tavallaan siinä, nii sit sä vaan tavallaan lähet keskittymään sit sillä omalla aineiston keruullasi siihen, ja sä rakennat ja rakennat sen varaan mitä on ja rakennat sen päälle.

Tume: Joo. Erittäin mielenkiintoista kerta kaikkiaan. Kuulosti sarkastiselta, mutta ei sitä ollut.

[Musiikkia.]

Tume: Mites sä käsittelet stressiä? Tää on nyt tämmönen terapiatuokio.

Linda Turunen: Tää on hyvä kysymys.

Tume: Stressaaks sua?

Linda Turunen: Aina en kauheen hyvin. Kiitos kysymästä. Mä oon aika kova tota aikatauluttaan. Mä suunnittelen aika usein, esimerkiksi sunnuntaisin mä katon mitä koko viikkona on tulossa. Ja sit mä teen kaikkia To Do -listoja ja tosi sillain, jotenki tosi organisoidusti yritän hoitaa asioita. Ja sit totta kai pitää tehdä, tää on ehkä siks hyvä kysymys, että kun tutkijana saa tehdä asiaa mitä rakastaa ja mistä on tosi kiinnostunu, niin välillä se vapaa-ajan ja työn rajakin jotenkin häviää, eli se työaika saattaa mennä sinne iltatunneille, koska sä syvennyt johonki juttuu ja sit sä oot ihan semmosessa flow-tilassa.

Niin mä ehkä yritän, että mä jotenkin katkaisisin aina niitä työpäiviä, et mä vaikka pyöräilen töihin tai pyöräilen sielt kotiin, et sit mä tekisin jotain muuta tai joogaan, ja jotain luen jotain muuta, mikä ei oo töihin liittyvää, että tosi perinteisiä tapoja, mutta se voi olla välillä vähän haasteellista.

Tume: Onko sulla jotain suurta käännekohta tai haastetta mikä sun uralla ois ollu, mikä on jääny mieleen?

Linda Turunen: Suuri käännekohta. No siis mä ehkä näkisin, että tutkijauralla sen jälkeen kun mä oon väitellyt, niin mulle ehkä suurin käännekohta on ollu se, kun mä oon sit kohdannu mulle merkityksellisiä professoreita. Ja he on uskonu siihen, mitä mä teen ja kutsunu mut, joko opettaan tai hankkeeseen, joka kiinnostaa mua, koska ilman näitä professoreita, mä en ois tavallaan lopulta vähän niin kun palannu takasin tutkijatohtoriksi yliopistolle. Eli mulle jotenki se käännekohta, et mä pohdin ehkä, väitöksen jälkeen mä menin vähäks aikaa konsulttitoimistoon tekeen tutkimusta, mut mä koin, että et tää ei ehkä riitä, et mä haluan sillain, et silloin jotenki semmosta mulla on aikaa ajatella ja mä haluan semmost syvempää merkitystä sille tutkimuksen tekemiselle.

Mut ilman näitä professoreita, jotka on mulle tosi, niinku tavallaan tärkeitä mentoreita ollu mun urallani, ilman heidän tavallaan sitä uskoo siihen mun tekemiseen, niin mä en ois välttämättä ikinä sitte päätyne Aaltoonkaa. Et se on ehkä se mun suurin käännekohta, jotenki että on löytäny semmosen työyhteisön ja semmoset ihmiset, jotka tavallaan tukee sitä sun ja halua ohjata sua polulla.

[Musiikkia]

Linda Turunen: Mul ei oo kauheesti opiskelumuistoja sitä varten, että mä tein niin nopeesti koulun, että must tuntuu, et jos mä antaisin vinkin jollekin, niin ois se, että pysyttele tavoiteajassa opintojen kanssa.

Tume: Ai, ettei liian nopeesti myöskää?

Linda Turunen: Ei liian nopeesti, koska kyl siin sit vähän, niinku mul oli kauhee kiire, mä rakastin opiskella itte ja mulle se oli joku semmonen, et mä siis mä oikeesti fiilistelin ihan sikana sitä opiskelua ja mä tykkäsin tosi paljon, mut sit samaan aikaan se sosiaalinen elämä ja ne kaikki kontaktit, niin niille mul ei ollu samalla tavalla aikaa silloin, ja siksi mä toisaalta, tässä nyt se onni on se, että mä sit päätin jatkaa jatko-opiskeluihin, jotta mä sit sain sitä vähän niinku opiskelijaelämääkin siihen.

Et kyl mulle se ehkä, että muistaa myös nauttia niistä opiskeluaajoista, koska ne on tosi merkityksellist aikaa ja siinä luodaan semmosia suhteita, mitkä voi myös vaikuttaa niihin tulevaan uraan, ja kaikki se tavallaan opiskelet niiden kanssa ketkä voi tulevaisuudessa olla myös sun kollegoita tai jotka voi vinkata sulle hyviä työpaikkoja tai jotka voi olla jollain tavalla edesauttamassa sitä, niin se sosiaalinen puoli on tosi tärkeä myös opiskelussa.

Tume: Kiitoksia! Tää ollu erittäin mielenkiintonen keskustelu, etenkin ku huomioidaan se, että sä oot tulossa vierailijaluennolle ensviikolla, ni sitten siellä voidaan jatkaa näitä keskusteluja koko luokan edessä englanniksi tai sitten ei. Ehkä mä meen jonneki takarivii, et mä katoin, et sä et vahingossakaan tunnista mua tai ota mua mitenkään silmätikuks.

Linda Turunen: Mä luulen, et sä oot kysynyt niin paljon nyt kysymyksiä, että ens kerralla on sit mun vuoro kysyä sulta. Ei, ehkä mä kohdennan kaikki kysymykset yleisesti kaikille ja toivon, että sä myös vastaat niihi.

Tume: Joo, tehdään näin. Mä en oo vielä kertaakaan avannu suutani siellä, mulla ollu paljo näkemyksiä, mut mä en oo vielä uskaltanu, mutta ehkä kaikki muuttuu ensi viikolla. Onks sulla tähän loppuun mitään hauskaa loppukevennystä? Kerro vitsi tai jotain muuta. Joku tutkija aiheinen vitsi vaik.

Linda Turunen: Niitä mulla ei kyllä ole.

Tume: Okei, no jotain.

Linda Turunen: Mä en oo ehkä nii hau-, mä en oo ehkä nii semmonen hauska -

Tume: Ei se haittaa.

Linda Turunen: - huumorityyppi. Mm, ei mulla siis oo muuta ku, et mä tavallaan toivon, että mä sydämestäni toivon, että jokainen löytää sen oman polkunsa, niin kun sinne ensinnäkin sinne opintoihin ja ei lannistu, vaikka ei ensimmäisellä yrittämällä pääse sisään sinne minne haluaa, koska niin, koska mulle ainakin myös se on ollu toisaalta, niin kun mutkien kautta mä oon päätyny niihin juttuihin, mitä mulle sit lopulta oliki tarkotettu. Et ei sitä voi vielä tietää, että miksi haluaa isona. Tutkijan ura on yksi loistava vaihtoehto, jos haluaa rakentaa asiantuntijuutta jostain tietystä aiheesta ja syventyä siihen, mut se on yksi monista vaihtoehtoista.

Tume: Hei, kiitos paljon Linda. Tää oli erittäin mielenkiintonen keskustelu.

Linda Turunen: Kiitoksia.